

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ w POZNANIU • LISTOPAD • NR 5(154)2011

Fot. J. Kot

Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie! A wy podobni do ludzi, oczekujących swego pana, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakołacze. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwających, gdy nadejdzie (por. Łk 12,35 – 37). Fotografia z Wigilii Paschalnej 23.04.2011

Drodzy Parafianie!

Dobrze przeżyjmy Adwent! Nie spieszmy się ze świętowaniem Bożego Narodzenia. Poczekajmy z prezentami, kolędami i świątecznym jedzeniem. Teraz w Adwencie przygotowujmy nasze dusze na przyjęcie Chrystusa przez modlitwę, słuchanie słowa Bożego, przez dobrze przygotowaną i dobrze odprawioną spowiedź świętą.

Szczególny klimat Adwentu tworzą **roraty** – Msze Święte o Maryi Matce Bożej. Odprawiamy je w naszym kościele **od poniedziałku do piątku o 6:15 rano**. Przed roratami śpiew Godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Tematem krótkich homilii w czasie rorat będą sprawy ostateczne: śmierć, koniec świata, Sąd Boży, piekło, czyściec, niebo; dalej szkoła modlitwy wg katechez Ojca Świętego Benedykta i wreszcie święci adwentowi: Maryja, św. Józef, Jan Chrzciciel, Archanioł Gabriel, Zachariasz i Elżbieta.

Czy roraty muszą być tak wcześnie rano? Pewnie wieczorem, czy po południu przyszłoby na nie więcej dzieci. To bez wątpienia trud i poświęcenie wstać tak wcześnie rano i często przed pójściem do pracy czy do szkoły przyjść do kościoła. Warto jednak zdobyć się na ten wysiłek. Chrześcijaństwo, życie według Ewangelii nie jest łatwe. Taka „gimnastyka” dla naszej duszy, jaką jest udział w roratach jakże jest zbawienna. Bóg nie pozwoli nigdy prześcignąć się w hojności. Jest przecież przysłowie: *Kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje!* W 4. zwrotce adwentowej pieśni *Spuście nam na ziemskie niwy* śpiewamy:

*Oto się już głos rozchodzi: Wstańcie, bracia uspieni!
Zbawienie nasze nadchodzi, noc się w jasny dzień mieni!*

Zapraszam zatem wszystkich na roraty. Zapewniam wszystkich Parafian o modlitwie. Pozdrawiam serdecznie.

ks. prob. Marcin Węclawski

Grupa Duchowego Wzrostu

Została powołana do życia przez księdza Daniela Wachowiaka we wrześniu 2008, po rozpoczęciu przez niego posługi kapłańskiej w naszej parafii. Ksiądz Daniel zaprosił na spotkania wszystkich, niezależnie od wieku, którzy chcieli „wzrastać duchowo” poznając słowo Boga zapisane w Piśmie Świętym. Jednym z pierwszych wspólnych „kroków” Grupy był wyjazd do Sanktuarium Matki Bożej w Lubaszcu. Przy okazji odwiedziliśmy również parafię Chrystusa Najwyższego Kapłana w Czarnkowie, z której wywodzi się nasz Ksiądz Opiekun.

Spotkania Grupy odbywają się w domu parafialnym w środy o 19:30. Każde spotkanie rozpoczynamy i kończymy wspólną modlitwą. Wstępem do pochylenia się nad Biblią jest *Prośba*

o natchnienie zawarta w siódmym rozdziale Księgi Mądrości. To Duch Święty otwiera serca na Prawdę „Najważniejszej Księgi Świata”. W pierwszym roku istnienia Grupy przewodnikiem po słowie Bożym był dla nas święty Paweł, w Kościele obchodziliśmy wtedy jego Rok. Potem zagłęбилиśmy się w Starym Testamencie. Dzięki Panu Bogu, który przemawia przez swego Ducha i mądrymu przewodnictwu ks. Daniela, zaczynam powoli kochać tę obszerną część Pisma Świętego przygotowującą na przyjęcie Słowa Wcielonego. Kilka spotkań poświęconych było poznaniu wielkich kobiet Starego Przymierza: Judyty, Estery i Rut.

Grupa przeżywa też szczególnie uroczyste spotkania w okresie przed Bożym Narodzeniem i *Paschę* przed

Wielkanocą. *Pascha* pozwala głębiej zrozumieć tradycję żydowską, ale jeszcze bardziej uświadomić sobie, czym była Ostatnia Wieczerza.

Co jakiś czas ks. Daniel organizuje w kościele specjalną modlitwę wielbienia.

Bardzo ważne dla naszej formacji duchowej są dni skupienia. W czerwcu 2009 wyjechaliśmy do Gębic, w grudniu 2010 do domu rekolekcyjnego w Zaborówcu. Tematem tamtego adwentowego spotkania były słowa: *Przygotujcie drogę Panu*. W tym roku, w październiku byliśmy na Świętej Górze w Gostyniu. Stałymi elementami tych dni były przeżywane wspólnie Eucharystie, nauki i niezwykle ważne godziny adoracji w milczeniu wobec Jezusa wystawionego w Najświętszym Sakramencie. To Chrystus jest najważniejszym Rekolekcjonistą.

Z wielką radością przyjąłam nauczenie Benedykta XVI o słowie Bożym. Umacnia ono mnie w przekonaniu o niezwykle ważnej formie pogłębiania znajomości Pisma Świętego, którą jest uczestnictwo w spotkaniach Grupy.

W czasie naszych spotkań omawiamy także aktualne problemy moralne, np. *in vitro*. Poznając słowo Pana zawarte w Piśmie Świętym, coraz mocniej docierają do mnie słowa Psalmu 16: *Wskażesz mi drogę życia, albowiem w Tobie jest pełnia radości i wieczne upojenie po Twojej prawicy*.

Grupa Duchowego Wzrostu to wspólnota ciągle otwarta – zapraszamy!

Maria Bobrowska

Spotkanie biblijne Grupy Duchowego Wzrostu

Domowy Kościół

Kilka lat temu poszedłem do domu parafialnego na spotkanie informacyjne dotyczące Domowego Kościoła – gałęzi rodzinnej *Ruchu Światło-Życie*, która skupia małżeństwa i rodziny. Szedłem z dużym zainteresowaniem, gdyż już wtedy wiedziałem, że Domowy Ko-

ściół stawia na rozwój duchowy obojga małżonków.

Nigdy wcześniej nie należeliśmy z żoną do żadnego ruchu katolickiego. Jednak mieliśmy silne przeczcucie, że chcąc przekazać naszemu synowi żywą wiarę, sami musimy się umacniać i rozwijać.

Parą pilotującą nasz krąg byli Alicja i Witold Szal. Spotkania odbywa-

ły się co miesiąc, z wyjątkiem wakacji, w domu jednej z rodzin należących do naszego kręgu. W trakcie spotkań byliśmy wprowadzani w zagadnienia związane z zasadami *Ruchu Światło-Życie*.

Jakie to zasady? To codzienna modlitwa osobista połączona z lekturą Pisma Świętego, codzienna modlitwa małżeńska – wspólne stawanie przed

⇒

Fot. A. Bobrowska

Ekumenizm

W środę 19 października w naszym kościele odbyło się modlitewne spotkanie ekumeniczne. Katechezę do Ewangelii o Synu Marnotrawnym wygłosił Erich Busse, pastor ewangelicki z Niemiec, z Drezna (na fotografii obok ks. Daniela). Mówi on pięknie po polsku i od bardzo wielu lat jest wielkim rzecznikiem pojednania polsko – niemieckiego.

Publikuję obok list Friedricha Wilhelma Brummacka, syna ostatniego pastora ewangelickiego, który pracował w naszym kościele do roku 1945. Jego wspomnienia o życiu parafialnym kościoła wówczas pw. św. Mateusza zamieściliśmy w numerze 7. i 8. *Maryjnej Wspólnoty* w roku 2002. W liście tym odnajdujemy jego radość i wdzięczność z powodu przesunięcia chrzcielnicy w naszym kościele. Po wojnie chrzcielnica, jakiej używali ewangelicy została umieszczona w środkowej sieni kościoła. Przed czterema laty przy remoncie prezbiterium przywróciliśmy pierwotne jej usytuowanie – w środkowym ganku przed ołtarzem. List p. Friedricha jest pięknym przykładem ducha ekumenicznego i życzliwości Niemców ewangelików okazywanej nam Polakom, obecnym użytkownikom kościoła na Rynku Wildeckim.

ks. prob. Marcin Węclawski

Molfsee 18.09.2011

Drogi Księżu Proboszczu!

Leży mi bardzo na sercu zgłosić się u Księdza. Mój najstarszy syn odbył w sierpniu podróż do Polski, nocował w Poznaniu i na moją prośbę wiele fotografował, przede wszystkim na Wildzie, także w kościele. Ze szczególnym wzruszeniem patrzyłem na fotografię wildeckiej chrzcielnicy. W tym momencie stało się dla mnie jasne, że muszę tam jeszcze raz być, zobaczyć to na własne oczy i chwycić się tego kamienia, który dla mnie tak wiele znaczy.

Pragnę podziękować Księdzu z całego serca, że przesunął kamienną chrzcielnicę do samego centrum kościoła. Jest to dla mnie otrzymanym od Księdza niewypowiedziane pięknym darem. I nie tylko świadomość, że moja matka trzymała mnie nad tą chrzcielnicą, a mój ojciec mnie chrzcił, przenika mnie do głębi, lecz bardziej jeszcze to, że znowu dzieci otrzymują tam święty chrzest i stają się członkami Chrystusowego Kościoła. Tak dziękuję Księdzu z całego serca.

Przed 14 dniami spontanicznie pojechałem do Poznania. Dwukrotnie siedziałem przy chrzcielnicy, oddychając przeszłością, myśląc o swoich drogich zmarłych i żywych i – że tak powiem – złożyłem me duchowe dziękczynienie w tym Księdzu tak pięknym i umiłowanym kościele. Niech spłynie z tego miejsca wiele, wiele błogosławieństwa!

Cieszę się dziś nie tylko z tego, co było już wtedy w moim rodzinnym mieście, ale i z wszystkiego, co w nim nowe i co każe mi być z „mego” miasta dumnym. Również ze statuy św. Michała Archaniola po wschodniej stronie kościoła czy z miejsca pamięci Mszy Świętej Papińskiej na Łęgach Dębińskich.

Pozdrawiam Księdza i Jego bliskich z całego serca, z podziękowaniem za wszystko, co Ksiądz dla tego naszego kościoła zrobił – bardzo mnie to uszczęśliwiła.

Friedrich Wilhelm Brummack

⇒ Panem, codzienna modlitwa rodziny – wspólnoty zanurzonej w Bogu, comiesięczny dialog małżeński i wynikająca z niego reguła życia polegająca na systematycznej pracy nad sobą. To wszystko służy pogłębianiu naszej relacji z Bogiem i współmałżonkiem.

Nieocenioną pomocą i wsparciem była i jest osoba Księdza Proboszcza, który od samego początku uczestniczył w każdym spotkaniu kręgu.

Po pierwszym roku pilotażowym całą rodziną pojechaliśmy na dwutygodniowe rekolekcje. Wybraliśmy

miejsce znane nam z wcześniejszych podróży.

Te pierwsze rekolekcje napełniły nas nieprawdopodobną energią duchową. W ich trakcie uczestniczyliśmy w spotkaniach, które pogłębiły naszą wiarę, duchowość małżeńską. Kiedy wraz z innymi małżeństwami uczestniczyliśmy w zajęciach, dziećmi opiekowali się klerycy i starsza młodzież – diakonia wychowawcza. Oprócz konferencji dla małżonków oraz Mszy Świętej przewidziano również czas wolny dla rodziny.

Teraz mija już czwarty rok naszej obecności w Domowym Kościele. Widzimy ile dobrego wydarzyło się w naszym życiu. Obecnie do naszego kręgu należy siedem rodzin.

Danuta i Tomasz Bukowscy

Maryjna
WSPÓLNOTA Miesięcznik poświęcony sprawom Parafii Maryi Królowej w Poznaniu. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Maryi Królowej w Poznaniu. Adres redakcji: 61-558 Poznań, Rynek Wildecki 4, www.parafia-maryi-królowej.poznan.pl Nakład: 3000.

Caritas Parafialna

O codziennym wyciąganiu ręki w stronę najbardziej potrzebujących, czyli o działalności parafialnej Caritas, opowiada pani Elżbieta Marszałek

Parafialny oddział Caritas działa już 13. rok. Obok typowej działalności charytatywnej, funkcjonuje też świetlica dla dzieci z ubogich rodzin oraz wolontariat nauczycielski. W zajęciach w świetlicy uczestniczy 30 dzieci, które każdego dnia otrzymują ciepły posiłek, wykwalifikowaną opiekę i pomoc w nauce. Jest także czas na gry i zabawy – jeżeli warunki pozwolą, także na powietrzu – a wszystko w duchu wychowania chrześcijańskiego. Uczniom szkoły podstawowej i gimnazjum w nauce pomaga wolontariat nauczycielski. Problemy dotyczą głównie matematyki, przedmiotów ścisłych oraz języków. Z pomocy tej korzysta 14 uczniów; więcej zgłasza się w sytuacji zagrożenia pod koniec semestru.

Podopieczni parafialnej Caritas to osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej: matki samotnie wychowujące dzieci, osoby samotne oraz rodziny wielodzietne. Trudności z jakimi się spotykają w dużej mierze związane są z kosztami zamieszkania w prywatnych kamienicach, które są specyfiką wildecką, powtarzaniem rodzinnych wzorców uzależnień czy niepodejmowaniem wysił-

ku do zmian. Istotnym problemem są również kwestie zdrowotne i koszty leczenia oraz nieprzemyślane zaciąganie kredytów.

plakat malowała M. Antowska, fot. J. Tomaszewski

Raz w miesiącu 142 rodziny zmagające się z największymi trudnościami materialnymi otrzymują dary unijne. Obejmują one mleko i jego pochodne, mąkę, makaron, chrupkie pieczywo, płatki kukurydziane, musli, kawę

zbożową, herbatniki, a czasem gotowe dania obiadowe.

W ostatnim czasie można zaobserwować wzrost liczby osób korzystających z punktu przyjmowania i wydawania odzieży funkcjonującego na wieży kościelnej. Istnieje zapotrzebowanie na ubrania i buty dla każdej grupy wiekowej – od niemowląt po ludzi dorosłych. W punkcie przyjmowane są także koce, pościel, garnki, talerze, sztucce, itp.

Przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkanocy organizowane są zbiórki żywności i środków czystości, a przed rozpoczęciem roku szkolnego Akcja Zeszyt. **Najbliższa świąteczna zbiórka artykułów spożywczych, słodyczy, owoców i środków czystości dla najuboższych parafian odbędzie się 18.12.11 od 8:00 do 16:00 w domu parafialnym.**

Serdeczne podziękowania należą się ofiarodawcom Caritas – szczególnie państwu Frankusom, którzy dostarczają przetwory mięsne wykorzystywane do przygotowania posiłków w świetlicy oraz panu Krzysztofowi Czapańskiemu, który przez prawie 10 lat hojnie darował chleb ze swojej, niestety nie istniejącej już, piekarni. Żyjemy nadzieją i czynimy starania o możliwość zaopatrzenia w pieczywo.

Spisala Anna Stepniak

Parafialny oddział Caritas można wspierać cały rok ofiarą do skarboxy św. Antoniego, lub przelewem na konto:
60 1020 4027 0000 1902 0046 9650

W intencji darczyńców parafialnej Caritas zostanie odprawiona Msza Święta 28.11.11 o 6:15.

Odeszli do Pana

10 października	Michalina Wasilewska, ul. Robocza
23 października	Olga Mikołajczyk, ul. Wierzbicęce
30 października	Stefan Kałka, ul. Czajcza
31 października	Alojzy Kaczmarek, ul. Sikorskiego
3 listopada	Małgorzata Sajna, ul. Wierzbicęce
	Kazimiera Jakubowska, ul. Przemysłowa
4 listopada	Janina Tym, ul. 28 Czerwca
5 listopada	Marianna Szudra, ul. Kilińskiego
7 listopada	Wanda Andrzejewska, ul. Chwiałkowskiego
11 listopada	Stefania Lato, ul. św. Czesława
11 listopada	Wanda Polaszewska, ul. Dolina
12 listopada	Jerzy Sitarz, ul. Górna Wilda

Ochrzczeni

10 października	Michalina Wasilewska, ul. Robocza
22 października	Wiktoria Alicja Wysocka, ul. Robocza
	Weronika Anna Marcinkowska, ul. Czajcza
23 października	Maja Katarzyna Krzemieńska, ul. Wierzbicęce
19 listopada	Julia Czerwińska, ul. Prądyńskiego
	Dominika Witkowska, ul. Żupańskiego
	Natasza Maria Skuba, ul. św. Czesława
	Miłosz Jakub Jachowski, ul. Dolna Wilda
20 listopada	Franciszek Trepiński, ul. Robocza

Konto naszej parafii: 59 1020 4027 0000 1802 0352 2695
Każda wpłata jest podstawą do odliczenia w rocznym rozliczeniu podatkowym